అకట సెల్లెండ్రు

శ్రీమతి చివుకుల లక్ష్మీ పున్నయ్య

వాళ్ళిద్దరి తల్లులు యించుమించు ఒకటి రెండు సంవత్సరాల తేడాల్లో చనిపోయారు. సీతను ప్రసవించి పురిట్లోనే బాలింత జబ్బువలన చనిపోయింది ఆమె తల్లి. అప్పటికి రాధ వయసు 6 ఏండ్లుంటుంది. పురిట్లో పిల్లను రాధతల్లిసాకి తన బిడ్డతో బాటు అల్లారుముద్దుగా పెంచింది. తర్వాత ఆమెకూడ రెండు సంవత్సరాలకు చనిపోయింది. అప్పటినుండి రాధ తండ్రి రాధను, సీతను పెంచి పెద్దచేసి విద్య చెప్పించడము మొదలు పెట్టాడు.

రాధ, సీత పెత్తల్లి, పినతల్లి బిడ్డలు. ఒక తల్లి బిడ్డలు కాకపోయినా యిద్దరు అంతకంటే అన్యోన్యంగా నుంటుండేవారు. రాధ యం. బి. బి. యస్. చదివి ప్రైవేటు ప్రాక్టీసు పెట్టేసరికి సీత బి. ఏ. చదువుతున్నది. రాధ తన అవసరాలకంటేకూడ తన చెల్లెలికి ఏకొరత లేకుండా ప్రేమానురాగాలతో చూచేది.

రాధ మంచి తెలివితేటలుకలది. పరోపకారి. మంచి చెడ్డలను గుర్తించి తన వృత్తిలో చిత్తశుద్ధితో మానవసేవకు ప్రాధాన్యమిస్తూ విశేషముగా ప్రజాదరణకు పాత్రమైంది. దాని ననుసరించి రాబడి, పలుకుబడి బాగా అభివృద్ధి గాంచసాగినవి.

రాధ, మోహన్‌లు చిరకాల మిత్రులు. వాళ్ళిద్దరు డాక్టర్లు. వారిద్దరికి వివాహం ఏనాడో జరుగవలసినది. కాని తాను వివాహితయయిన తరువాత సీత పురోభివృద్ధిపట్ల ఆసక్తికి భంగము కలుగుతుందేమోననే శంకతో తాను వివాహం చేసికోడంలో కాలహరణం జరుగుతుండేది. సీత చదువు పూర్తయి ఆమె జీవితాన్ని ఏకొరతలేకుండా తీర్చిదిద్ది కాని తాను వివాహమాడకూడదని నిశ్చయించుకున్నది.

బి. ఏ. పరీక్షలయినవి. వేసవి శలవులలో రాధతో బాటు సీత వచ్చియుంటున్నది. పరీక్ష బాగా వ్రాసింది కాబట్టి బి. ఏ. అయిన తరువాత చెల్లెలు ఏమి చెయ్యాలని యున్నదో తెలిసికోదలచింది రాధ.

సాయంకాల సమయం. రాధ, మోహన్, సీత పార్కులోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. రేడియో సంగీతం కొందరికి తన్మయత్వాన్ని, 'మరికొందరికి ఉల్లాసాన్ని కలిగిస్తున్నది. ఇంతలో నొక పదమూడుఏండ్ల కుర్రాడొకడువచ్చి "బాబూ! కానీ దబ్బివ్వండి" అడిగాడు. సీత చీదరించుకుంటూ "ఈ వయస్సులోనే వీడికీ కుష్ఠురోగం ఎలా ప్రాప్తించిందో - ఎక్కడచూచిన వీళ్లగుంపులే యీ దరిద్రపు పట్టణంలో - జర్మనీలో హిట్లరులాగ వీళ్లనందరిని మొత్తంగా పట్టుకొనివెళ్లి కాల్పించి చంపేస్తే బాగుండు" అన్నది.

"అలా అనగూడదు సీతా! వ్యాధిగ్రస్తులు ఒకవైపు బాధపడుతుంటే మనం వారిని కసిరి కించపరచకూడదు. చేయకలిగిన సహాయంచేసి వ్యాధి నివారణకు, నిర్మూలనకు తోడ్పడాలి" అంటూ పర్సులో నుండి పావలాతీసి కుర్రాడికిచ్చి పంపేసింది.

"రాధా! సీత బి. ఏ. ప్యాసవుతుందికదా - మరి తర్వాత యింకా చదువుతుందా"...అన్నాడు

మోహన్.

సీత సిగ్గుతో తలవంచుకుంది.

రాధ "ఏమోమరి-యింతవరకు ఏమి చెప్పలేదు - ఏం సీతా ! నీ యభిప్రాయమేమిటి" అన్నది.

సీత మాట్లాడలేదు.

"పోనీ మన యింటి ప్రక్కని జడ్జీగారి అబ్బాయిని తెలుసుగా - మంచివాడు. పెద్ద ఉద్యోగి. నెలకు వెయ్యిరూపాయలు జీతం. అతడికి నిన్నిచ్చి పెళ్లి చేయాలనియున్నది నాకు" అన్నది రాధ.

"నేను అతనిని చేసికోను" అన్నది సీత.

"మరెవ్వరిని చేసికుంటావో చెప్పు" అంది రాధ. సీత ముఖము వికసించింది. దృష్టి మోహన్ వైపుకు మళ్ళింది. ఆ వాలకంచూచి సీత మోహన్‌ను ప్రేమిస్తున్నట్లు గుర్తించకలిగింది. కాని చిరకాలంగా తనకూ, మోహన్‌కు మధ్య వర్ధిల్లుతున్న ప్రేమ ఏమి కావాలి ? తాను ఒకవేళ చెల్లెలుకొరకని మనసు మార్చుకున్నా మోహన్ సీతను వివాహమాడతాడా ? కాని యింతవరకు సీత పురోభివృద్ధికి తోడ్పడి ఆమె కెట్టి త్యాగాన్నైనా చేయ నుద్దేశించిన తాను సీత, మోహన్‌లకు వివాహం చేసితీరాలనే నిర్ణయానికి వచ్చింది. రాధ హృదయం బాగా బరువెక్కింది. జరుగవలసిన కార్యక్రమాన్ని గురించిన ఆలోచనా తరంగాలతో లేచినిలబడింది. సీత, మోహన్‌లు ఏమి మాట్లాడకుండా ఆమె ననుసరించి నివాసాలకు బయలుదేరారు.

రాధలో అప్పటినుండి గొప్ప మార్పు వచ్చింది. మోహన్‌తో పరిచయము పరిమితంచేసికున్నది. దాన్నిచూచి 'రాధలో వచ్చినమార్పుకు కారణమేమిటో'యని ఆందోళనపడసాగాడు మోహన్.

♦ ♦ ♦

"రాధా ! నీలో ఏదో హటాత్తుగా గొప్ప మార్పు వచ్చినట్లు కనుపిస్తున్నది - అభ్యంతరము లేకపోతే ... " అన్నాడు మోహన్.

"క్షమించండి ! - అభ్యంతరము ఏమిలేదు - మనము కావలెననుకున్నదంతా యీ లోకంలో లభ్యమయినచో మనం మానవమాత్రుల మెలాగవుతాము ? యిక మన యిద్దరిమధ్య వర్ధిల్లాల్సినది సోదరీ సోదరుల మధ్యనుండే ప్రేమ" అన్నది తలవంచుకొని రాధ.

"ఏమిటి రాధా ! - నీవు మాట్లాడేదేమిటో అర్ధంకావడంలేదు" అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో.

"అవును ఉన్నట్లుండి ఏర్పడిన యీ పరిణామం అర్ధంకావడం అంత సులభంకాదు - మా సీతకొరకు నేను చేస్తున్న త్యాగము నాలో యీ మార్పుకు కారణము. సీత మిమ్ములను మనసార ప్రేమించింది. ఆమె అయితే ఒకటి, నేనైతే ఒకటి కాదునాకు; ఆమె సుఖ ఆనందములే నావి. ఆమెను మీరు పెళ్లిచేసుకోవాలి" అంది రాధ.

"అసంభవము - నా ఆత్మను నీకేనాడో అర్పితం చేశాను. దానిలో మరొకరికి స్థానమివ్వడం సాధ్యము కానిపని" అన్నాడు అశ్రుపూరిత నేత్రాలతో.

"నాకు తెలుసు మోహన్ ! - కాని మీకు నామీదగల ప్రేమ చిహ్నంగా నా చెల్లెలిని వివాహం చేసికొని తీరాలి. దానివలన సీత సౌభాగ్యానికిగాను నేను చేస్తున్న త్యాగానికి మీరు దోహదం చేసినవారగుతారు - సీత చదువుకున్నది - రూపురేఖల్లో నాకు ఏమాత్రం తీసిపోదు - మరి యింతకంటే నేను కోరవలసిందేమి లేదు" అన్నది.

మోహన్ అయోమయావస్థలో పడ్డాడు. "మరి నీవో" అన్నాడు.

"నేనా - మీరిద్దరు సుఖంగా జీవయాత్ర సాగిస్తుంటే చూచి ఆనందిస్తూ యావజ్జీవ పర్యంతం బ్రహ్మచారిణిగా నుంటాను" అన్నది సగర్వంగా.

మోహన్ పసిపిల్లవాడిలాగ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు. రాధ అతనిచేతులు పట్టుకొని "నన్ను

గురించి యీ మాత్రము త్యాగముచేయవూ !" అంటూ అతని కండ్లలోకి చూచింది.

పొంగిపొరలే దుఃఖముతో చింతనిప్పుల్లాగున్న కండ్లు "నీ కొరకుగాను యీ త్యాగం చేస్తున్నాను" అన్నట్లుగా క్రమంగా చిన్నబోయినవి.

సీత, మోహన్‌లకు రాధ ప్రేమ పూర్వకమైన ఆశీస్సులతోటి వైభవంగా వివాహం జరిగింది. తనకు బ్రహ్మచారిణిగా తన చెల్లెలు, మోహన్‌ల ప్రేమ, విశ్వాసాలకు ఏనాడు కొరతయుండదని ఆశించింది.

◆ ◆ ◆

మోహన్‌కు బెంగుళూరులో ఉద్యోగముయింది. సీతను కూడ తీసికొనివెళ్ళి కాపురంపెట్టి కులాసాగా యుంటున్నారు. నెలలు, సంవత్సరాలు గడచి పోతున్నవి. మోహన్ అయినా ఎప్పుడైనా జాబు వ్రాసేవాడు కాని సీత మాత్రం వ్రాసేదికాదు.

రాధ ప్రాక్టీసు బాగా అభివృద్ధి చెందింది. పేద, సాద అనే విచక్షణతో ప్రజాదరణతోబాటు పుష్కలంగా డబ్బు సంపాదించింది. స్వంతంగా యిల్లు కట్టించుకోవాలని తలంకొని కట్టుబడి ప్రారంభించిన కొద్దికాలానికే బ్యాంకి దివాలాతీసి ఆమెది 70 వేల రూపాయలు మునిగిపోయినవి. ఆమెకు ఏమిచెయ్యడానికి తోచలేదు. సగంలో కట్టుబడి నిలబడిపోయిన యిల్లు పూర్తికావడానికి 20 వేల రూపాయలు కావాలి. ఆయిల్లు ఏనాటికైనా తన చెల్లెలికేకదా. వాళ్ళనే అడిగి డబ్బుతెచ్చి యింటి కట్టుబడి పూర్తిచేయడం మంచిదని ఉద్దేశించి రెండుమూడు జాబులు వ్రాసింది. దానికి జబాబైనా లేదు. తనే స్వయంగా పోదలచి తాను వస్తున్నాననీ, కారు పంపవలసినదిగా జాబువ్రాసి బెంగుళూరుకు బయలుదేరి వెళ్ళింది.

రైలుదిగి స్టేషనుకు మోహన్‌గాని, సీతగాని ఎవరైనా వచ్చారేమోనని నలువైపులా చూచింది. ఎవరూ కనుపించలేదు. బండిచేసికొని యింటికి వెళ్ళింది.

సీత, మోహన్‌ల అన్యోన్య సుఖజీవితాన్ని చూచి ఆనందపరవశురాలయింది. మోహన్ రాధతో సరదాగా పలుకరించి మాట్లాడాడు; కాని సీత మాత్రం- ఏదో ఒక విధంగా - మనసిచ్చి మాట్లాడకపోవడం రాధకు బాధ కలిగించింది. మోహన్ బ్యాంకి దివాలాతీసి రాధ నష్టపడినందుకు విశేషంగా వాపోయాడు. రాధ ప్రస్తాపనచేయకుండానే కావలసినడబ్బు యివ్వడానికి సిదపడ్డాడు.

"మొత్తము ఒకేసారి వద్దులేమోహన్! మొదట పదివేలయిస్తే, చాలకపోతే మిగతా పదివేలం పంపుదువుగాని" అంది రాధ.

"అలాగే రాధా! ..." అని మోహన్ అంటూండగా సీత అడ్డువచ్చి "ఇప్పుడు మా దగ్గర పైకం ఏమి దొరకదు అక్కా! ఉంటే నీవు అడుగకముందే యిచ్చేవారము" అంది గుక్క త్రిప్పుకోకుండా.

రాధ హృదయం పగిలిపోయింది. "బ్యాంకి దివాలా తీసింది కాబట్టి మిమ్మల నీనాడు అడుగవలసి వచ్చింది-లేకుంటే అడిగేదాన్ని కాదు" అని కోపంగా లేచి బయలుదేరింది. ఆమె బయలుదేరి వెళ్లుతుంటే సీత మాట వరుసకైనా ఉండమనలేదు. మోహన్ సీత ప్రవర్తనకు విచారంతో అక్కడుండలేక ఎక్కడికో. వెళ్ళిపోయాడు.

రాధ చేతిలో నొక చిన్నపెట్టెమాత్రమున్నది. గతాన్ని తలచుకుంటూ ముందుకు నడుస్తున్నది. తాను తన చెల్లెలి సౌభాగ్యానికి చేసినకృషి, త్యాగాలు, యీ నాటి పరిస్థితులు ఆమె ముఖ చిహ్నెలలో విషాద, ఆనందఛాయలను మారి మారి ప్రస్ఫుటింప జేస్తున్నవి.

ఆ మార్గంలో ఏఒకరో యిద్దరో వస్తూ పోతున్నారుకాని యించుమించుగా నిర్మానుష్యమనే చెప్పాలి. ఒక కాలువ వంతెన దగ్గరకు వచ్చింది. కాలువకు నీటినివదలి రెండుమూడు రోజులే అయినట్లున్నది. నీళ్లు తటాకించి పారుతున్నవి. ఉదయం 11 గంllల సమయం. సూర్యకిరణాల తీక్ష్ణత క్రమంగా ప్రబలుతున్నది. వంతెన గోడమీద కూర్చొని-

"నా శ్రేయస్సును వదలుకొని నాచెల్లెలి పురోభివృద్ధికి యింతవరకు అఖండ త్యాగాలు చేశాను. దాని ఫలితంగా ఆమె, భర్తతో సుఖంగా ఏకొరత లేకుండా కాపురం చేస్తున్నది. అంతకంటే నాకిక చూచి ఆనందించవలసినది యీ లోకంలో ఏమున్నది? నేను జీవించియుండి మాత్రము నేను సాధించవలసినదీ ఏమియు లేదు. ఈ నాడు కాకపోయినా ఒకనాటికి నాచెల్లెలు తన యీనాటి ప్రవర్తనకు పశ్చాత్తాపపడి కృతజ్ఞతా పూర్వకమైన ప్రేమ విశ్వాసాలను వెలిబుచ్చ కలదు. మోహన్! సీతను నీ చేతుల్లో యుంచాను - మీరు సుఖంగా, ఆనందంగా నుండటమే నాకు మనశ్శాంతిని కలి

గిస్తుంది. శలవ్ చెల్లీ! మోహన్" అంటూ కాలువలో దూకింది. శరవేగంగా పారుతున్న కాలువ నీళ్లలో లీనమయి శాశ్వత సుఖాన్ని పొందియుంటుంది రాధ.

తర్వాత సీత, మోహన్‌లకు ఆ విషయం తెలిసి యుండాలి.

ఇంట్లోనుండి "రామూ! తమ్ముడెందుకు ఏడుస్తున్నాడు! — వాడేదడిగితే అది యియ్యమని చెప్పాను కదా నీకు"

"అది కాదమ్మా! నేనిచ్చట ఒక గుంటత్రవ్వాను. దానిని యింట్లోకి తెమ్మంటున్నాడు"

♦ ♦ ♦

టాక్సీలో ప్రయాణము చేస్తున్న యువతీయువకులలో యువకుడు "కారును రోడ్డుమధ్యన అఘాటుగా నిలుపడంలో నీ యుద్దేశమేమిటి" అన్నాడు డ్రైవరుతో వెనుకనుండి.

"అమ్మగారి 'యిక ఆపండి' అన్నమాట విని ఆగాను" అన్నాడు డ్రైవరు.

"పోనియ్యి — ఆమె నీతోకాదు మాట్లాడుతుండినది"

'నారపీచు'

వేలాది ప్రజల ప్రశంసలకు పాత్రమైనది!

'నా చిన్ననాటి ముచ్చట్లు'

(డాక్టరు కే. యన్. కేసరిగారి రచన)

అందమైన అచ్చు - చక్కని తయారీ - అనేక చిత్రములతో రు 3-0-0

పోస్టేజి రు 1-0-0 ప్రత్యేకం

వ్యాపారులకు ప్రత్యేక కమీషను వసతులు

గృహలక్ష్మి కార్యాలయం

మద్రాసు 14.